

[: Žalo dívča, žalo trávu :]
nedaleko Velehradu.¹⁾

Kázali mně otec, máti,
ti mia budú vymlúvati.

Co ty, dívča, sa ohlédáš,
zdáli ty tam nekohto máš?

Mladý pán sa z okna dívá,
pro její krásu omdlívá.²⁾

Co ty, dívča, co ty nám dáš,
dyž ty tu trávu kosíváš?

Já pohlédám k Velehradu,
mé sestřičky tam smítajú.⁴⁾

Širuj, kočí, širuj koně,
pojedeme v čiré pole.

Dávala jim srp, plachtičku;
ej, my chceme tvú ručičku.

Mladší sestra povazuje,
starší za ňú prozpěvuje.

Přes to pole, přes široké,
najdem dívča černoooké.

Jak bych já vám ruku dala?
Já su dcera pastýřova.

Mé sestřičky, s Pánem Bohem,
ej, já musím s tímto pánem.

Dyž na tu lúku přijeli,
na děvčátko zavolali.

Třeba si ty pastýřova,
sedaj s námi do kočára.

Ani sem sa nenadála,
že bych měla muža pána.

»Kdo ti kázal trávu žati?
Musíš za to základ dati.«

Jak do kočára sedala,
k Velehradu pohlédala.³⁾

Já sem sa také nenadál,
že bych sobě pastýřku vzal.

¹⁾ Šlo děvčátko na travičku,
vezma kosák pod pažičku.

²⁾ div od lásky neomdlívá.

³⁾ Na kočár ju posadili,
k Velehradu pospíchali.

⁴⁾ Já pohlédám na Velehrad,
na ten maměčin vinohrad.

402. Čtení kratší z Pozlovic

Žalo děvče, žalo trávu
nedaleko vinohradu.

Čiré pole projíždžali,
až sa k děvčati dostali.

Už si, děvče, už si moje,
líbí sa mně líčko tvoje.

Pán sa na ňu z okna dívá,
on si na ňu rukú kývá.

Daj nám, děvče, daj nám záloh,
žes na panském trávu žalo.

Tobě moje a mně tvoje,
líbijá sa nám oboje.

Širuj, kočí, širuj koně,
pojedeme v čiré pole.

Dávala jim svú plachtičku,
pán ju pojal za ručičku.

403. Čtení jiné trestí

Vím já lu-či-nu ši-ro-kú, na ní travěnkú vy-so-kú, vím já lu-či-nu ši-ro-kú, na ní travěnkú vy-so-kú.

[: Vím já lučinu širokú,
na ní travěnkú vysokú. :]

pojedem na hon do pole.

Jedna ju žala, vázala,
druhá seděla, plakala.

Podme my na ňu, sestřičko,
nažnem travičky brzičko.

Budeme honit zvířátka,
patnáctileté děvčátka.

Pro jeden kúsek trávníčka
musím opustit tatíčka.

Jedna ju žala, vázala,
druhá seděla, plakala.

A jak na lúku přijeli,
vrané koně zastavili.

Pro jednu malú travičku
musím opustit mamičku.

A díval se jim z hradu král,
na své pachole zavolal.

Kdo vám tu trávu kázal žít?
Jedna musíte s námi jít.

Pro jeden kúsek býlého
musím opustit milého.¹⁾

Stávej, pachole, stroj koně,

Kázali otec a máti
zelenej trávy nažati.

¹⁾ Pro jeden kúsek ostřice
musím opustit rodiče.